

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“เด็กออทิสติก” เป็นลักษณะเด็กที่ผู้คนในสังคมรู้จักมากขึ้นในช่วงระยะทศวรรษที่ผ่านมา และจากผลการศึกษาแนวโน้มของเด็กออทิสติกในสถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี พบว่ามีผู้ป่วยใหม่ที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็น “Autistic Spectrum Disorders” ตามเกณฑ์การวินิจฉัยโรคของ DSM – IV (The Forth Edition of the Diagnostic and Statistic Manual of Mental Disorder) มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นทุกปี ทั้งเพศชายและเพศหญิงโดยพบว่าอุบัติการณ์ผู้ป่วย พ.ศ. 2540 เท่ากับ 1,43 ต่อ 1,000 และ ในปี พ.ศ. 2545 เพิ่มขึ้นเป็น 6.93 ต่อ 1,000 อาการออทิสติกที่เป็นปัญหาคือ ความล่าช้าหรือความผิดปกติของพัฒนาการที่มีลักษณะเฉพาะตัวคือ บกพร่องในการพัฒนาด้านสังคม มีพัฒนาการด้านภาษาการสื่อความหมายและมีรูปแบบพฤติกรรมซ้ำๆ เด็กออทิสติกจะมีการรับรู้และความเข้าใจทางสังคมเสียไป เด็กมีปัญหาทางสังคม และควบคุมอารมณ์ไม่ได้ (ดุสิต ลิขนะพิชิตกุล, 2543, หน้า 118) เนื่องจากเด็กออทิสติกมีลักษณะความบกพร่องที่หลากหลายและมีระดับความรุนแรงของความผิดปกติที่แตกต่างกัน นอกจากจะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของเด็กแล้ว ยังส่งผลกระทบต่ออย่างมากต่อผู้ปกครองอีกด้วย โดย พบว่าผู้ปกครองจะรู้สึกผิด สับสน ในบางรายไม่สามารถยอมรับความเจ็บป่วยของเด็กได้ ทำให้รู้สึกสิ้นหวัง เจ็บปวด บรรยากาศในครอบครัวเต็มไปด้วยความกดดัน ไม่สามารถสื่อสารและสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกันได้ ในบางครอบครัวมีการกล่าวโทษกันระหว่างพ่อแม่ (Nickel, 2000) และระดับความเครียดของผู้ปกครองเด็กออทิสติกเฉลี่ยอยู่ในระดับเครียดมาก (รุ่งฤดี วงศ์ชุม, 2539) โดยสถานการณ์ที่ทำให้ผู้ปกครองเกิดความเครียด คือการที่ต้องรับภาระในการดูแลเด็กออทิสติก และการบำบัดรักษาที่ยาวนาน ผู้ปกครองขาดความเป็นอิสระเนื่องจากการที่ต้องดูแลเด็กเกือบจะตลอดเวลาและจากการศึกษาของกัญญา รัชมัญญา (2535) พบว่า ผู้ปกครองนำเด็กออทิสติกไปในที่สาธารณะลดลง เพราะเด็กแสดงพฤติกรรมที่ผู้ปกครองไม่สามารถควบคุมได้ และเนื่องจากการบำบัดรักษาเด็กออทิสติกต้องกระทำอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาที่ยาวนานทำให้ผู้ปกครองต้องแบกรับค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น อาจส่งผลการรับการบำบัด รักษาของเด็ก ทำให้เด็กไม่สามารถรับการพัฒนาได้ตามกำหนด แต่ผลกระทบที่สำคัญของการดูแลเด็กออทิสติกคือ ผลกระทบในการดำเนินชีวิตของผู้ปกครอง เนื่องจากภาวะออทิสติกถือเป็นความเจ็บป่วยเรื้อรัง เวลาส่วนใหญ่ของผู้ปกครองถูกใช้ไปในการดูแลและบำบัดรักษาเด็ก ส่งผลให้การดำเนินชีวิตของผู้ปกครองถูกแยกจากสังคม ชีวิตส่วนตัวถูกจำกัด

รูปแบบการดำเนินชีวิตตามปกติต้องเปลี่ยนไป ผู้ปกครองบางคนต้องเปลี่ยนอาชีพหรือลาออกจากงานเนื่องจากจำเป็นต้องพาเด็กไปรับการบำบัดรักษา

ผู้ปกครองเด็กออทิสติกต้องเผชิญกับปัญหาหลายประการ เช่น ภาระการดูแลเด็ก เนื่องจากภาวะเด็กออทิสติก เป็นภาวะเรื้อรัง และต้องการการพึ่งพิงสูง ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ผิดปกติ ซึ่งมีหลากหลายที่ผู้ปกครองต้องทำความเข้าใจ ปัญหาความเครียดจากพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กออทิสติก ปัญหาทางอารมณ์ เนื่องจากความเหนื่อยล้าในการดูแลเด็ก ความกังวลเรื่องปัญหาการเงิน อาชีพการงาน ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกอื่นในครอบครัว และปัญหาการยอมรับและเข้าใจจากสังคมเป็นต้น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นปัญหาสำคัญทั้งสิ้น การที่ต้องเผชิญกับสภาพการณ์ที่ไม่คาดคิดมาก่อนและไม่เป็นที่พึงประสงค์อย่างยาวนานและหลีกเลี่ยงไม่ได้ ล้วนส่งผลต่อการใช้ชีวิตปกติและความสุขในการดำเนินชีวิต และจากการทบทวนงานวิจัยในทางจิตวิทยาพบว่าในช่วงเวลาที่บุคคลต้องเผชิญอันตราย ความสูญเสียและภาวะวิกฤตในชีวิต บุคคลจะสามารถค้นพบคุณสมบัติแห่งตนที่จะนำพาตนให้รอดพ้นจากปัญหาหรืออันตรายที่อุปสรรคได้ โดยผลการศึกษาส่วนใหญ่ชี้ให้เห็นว่าหลังขับเคลื่อนสำคัญที่ส่งผลให้บุคคลเปลี่ยนแปลงและผ่านพ้นปัญหาจะมาจากปัจจัยส่วนบุคคลคิดเป็นร้อยละ 40 ซึ่งช่วยให้บุคคลปรับตัว เผชิญับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตตนเอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยตนเอง ทั้งนี้บุคคลที่มีความสามารถในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องเป็นบุคคลที่มีความสอดคล้องในการมองโลก (Sense of Coherence) เป็นพื้นฐานสำคัญจึงจะช่วยให้บุคคลเผชิญหรือจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตได้ Antonovsky (1982, p. 66) ศึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องในการมองโลกในกลุ่มบุคคลต่างๆ ได้แก่ นักศึกษา บุคคลทั่วไป และผู้ป่วย พบว่าบุคคลที่มีความสอดคล้องในการมองโลกสูงจะรับรู้ถึงความผาสุก รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีอิสระ มีความหวัง มีจุดมุ่งหมายในชีวิต มีความสมดุลด้านอารมณ์ความรู้สึก และสามารถเผชิญปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Coward, 1996 อ้างถึงใน รัชณี นามจันทร์ และสมจิต หนูเจริญกุล, 2543, หน้า 302) แต่จากการสำรวจพบว่ายังไม่เคยมีการศึกษาถึงคุณลักษณะความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ปกครองที่ต้องดูแลเด็กออทิสติก แต่ทว่าความสอดคล้องในการมองโลก เป็นคุณลักษณะที่ควรจะมีในผู้ปกครองเด็กออทิสติก เนื่องจากความสอดคล้องในการมองโลก (Sense of Coherence) เป็นองค์ประกอบในโครงสร้างบุคลิกภาพพื้นฐานของบุคคล สามารถเสริมสร้างและปรับเปลี่ยนได้ ผู้ที่มีความสอดคล้องในการมองโลกสูง จะมองเหตุการณ์และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตด้วยความเข้าใจ มีเหตุผล มีการรับรู้ความจริง หรือความถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้บุคคลทนต่อความยุ่งยาก สับสน ความล้มเหลว และความเจ็บปวดได้ ดังนั้นการเป็น ผู้ที่มีความสอดคล้องในการมองโลกสูงจึงเป็นคุณลักษณะสำคัญที่ควรมีในผู้ปกครองเด็กออทิสติก

เพราะเป็นการช่วยให้ผู้ปกครองสามารถที่จะเข้าใจและยอมรับในตัวเด็กได้อย่างถูกต้องตามความเป็นจริง มีความอดทนต่อความยากลำบากในการดูแล

ความสอดคล้องในการมองโลก (Sense of Coherence) ประกอบด้วยลักษณะสำคัญ คือ ความสามารถในการเข้าใจ (Comprehensibility) ความอดทน (Hardiness) ความสามารถในการปรับตัว (Adept Ability) การกล้าเผชิญ (Confrontation) ความสามารถในการจัดการ (Manageability) และการให้คุณค่าและความหมาย (Meaningfulness) ซึ่งจากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสอดคล้องในการมองโลกกับอาการซึมเศร้าในผู้ปกครองเด็กที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นแอสเพอร์เกอร์ซินโดรม ซึ่งเป็นลักษณะเด็กออทิสติกอาการหนึ่งและเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพสูง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองที่มีความสอดคล้องในการมองโลกต่ำจะมีระดับคะแนนความซึมเศร้าสูง (Hetzel, 2005)

การให้คำปรึกษาเป็นวิธีการที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสอดคล้องในการมองโลกแต่จะเป็นทฤษฎีใดขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เหมาะสมกับผู้รับคำปรึกษา สำหรับผู้ปกครองเด็กออทิสติกการที่ต้องเผชิญกับภาวะปัญหาหลาย ๆ ด้านอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอันยาวนานก่อให้เกิดความรู้สึกว่าตนไม่มีอิสระ ไม่มีอนาคต และไม่มีจุดมุ่งหมายในชีวิต นอกจากนี้ความไม่แน่นอนของสภาพแวดล้อมอันเกิดจากพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กยังทำให้ผู้ปกครองรู้สึกล้มเหลวในการมีสัมพันธภาพกับผู้อื่นและมีความวิตกกังวลในการตัดสินใจที่จะกระทำการต่าง ๆ โดยกลัวว่าหากตัดสินใจทำไปแล้วจะไม่ใช่ ไปตามที่เราคาดหวัง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการให้คำปรึกษาพัฒนาความสอดคล้องในการมองโลก เพื่อช่วยให้ผู้ปกครองสามารถดำเนินชีวิตร่วมกับเด็กออทิสติกได้อย่างมีความสุข ทั้งในปัจจุบันและอนาคต เพื่อที่จะช่วยและสนับสนุนให้ผู้ปกครองค้นหาและมั่นใจในศักยภาพของตนมีความเข้าใจในความหมายของชีวิตที่กำลังดำเนินอยู่ สามารถเข้าใจและรับรู้ผู้อื่นมากขึ้น รู้จักเลือกอย่างฉลาดและรับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองเลือกได้ และกระบวนการของการให้คำปรึกษากลุ่มเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้ปกครองเด็กออทิสติกรับรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งของตนเองและผู้อื่น เรียนรู้ที่จะยอมรับ มั่นใจ และนับถือตนเอง มีมุมมองใหม่เกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น สามารถที่จะพัฒนาตนในการค้นหาหนทางในการแก้ปัญหาได้อย่างรอบคอบ และมีความรับผิดชอบ

จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า การให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวนิยมมีจุดประสงค์ที่จะช่วยให้สมาชิกเปิดเผยความเป็นตัวของตัวเอง เปิดเผยมุมมองของโลกรอบ ๆ ตัวด้วยตนเอง และค้นหาความหมายในการมีอยู่ในปัจจุบันและชีวิตในอนาคต (Corey, 2004, p. 240) จึงเป็นวิธีการที่จะช่วยส่งเสริมผู้ปกครองเด็กออทิสติกให้พัฒนาความสอดคล้องในการมองโลกได้ เนื่องจากมี กระบวนการที่ช่วยให้สมาชิกกลุ่มที่มีปัญหาในลักษณะที่คล้ายคลึงกันได้มีโอกาส

สำรวจตนเอง เข้าใจตนเองและทำความเข้าใจเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เข้ามากระทบได้ตรงตามสภาพความเป็นจริง ทำให้เกิดความสามารถในการเข้าใจหรือรับรู้สิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตด้วยความเข้าใจและยอมรับได้ที่จะต้องเผชิญกับความยากลำบากและอุปสรรคต่าง ๆ อย่างไม่ย่อท้อ การได้มีโอกาสแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นของตน การได้รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ภายใต้บรรยากาศที่อบอุ่น จริใจทำให้สมาชิกเกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกันมีการแสดงความรู้สึกนึกคิดของตนเองและเรื่องราวข้อขัดแย้งต่าง ๆ ของตนให้สมาชิกกลุ่มทราบช่วยให้สมาชิกเกิดการปรับตัวหรือปรับเปลี่ยนความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมให้เข้ากับสิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมกับเหตุการณ์และกล้าเผชิญกับปัญหาที่เกิดขึ้นโดยไม่หลีกเลี่ยงยอมรับว่าปัญหานั้นมีอยู่จริง เนื่องจากการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยม ช่วยให้สมาชิกแสวงหาความหมายในชีวิต มีกำลังใจ รับรู้ว่าตนเองมีเสรีภาพ มีความสามารถ มีคุณค่าในการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้ และมีความรับผิดชอบต่อการเลือกของตนและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองต่อไป (วัชร ทรัพย์มี, 2546, หน้า 69) ทำให้ผู้ปกครองมีความสอดคล้องในการมองโลกมากขึ้นและสามารถรับภาระในการดูแลและบำบัดเด็กออทิสติกได้อย่างอดทน ปรับตัวได้อย่างกลมกลืน สามารถเผชิญหน้าและจัดการกับอุปสรรคที่จะเข้ามาในชีวิตได้อย่างเหมาะสม รู้สึกมีความพึงพอใจกับการดำเนินชีวิตและสามารถดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขต่อไป จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยมต่อความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ปกครองเด็กออทิสติก

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ปกครองเด็กออทิสติก หลังได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยม
2. เพื่อเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงจากการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยมต่อความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในระยะเวลาที่แตกต่างกัน

สมมติฐานในการวิจัย

1. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง
2. ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่ได้รับคำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยมมีความสอดคล้องในการมองโลกสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง
3. ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยมมีความสอดคล้องในการมองโลกสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะติดตามผล
4. ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยม

มีความสอดคล้องในการมอง โลกระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง

5. ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยม

มีความสอดคล้องในการมอง โลกระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบของความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ปกครองเด็กออทิสติกหลังได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยม

2. เพื่อเป็นแนวทางที่จะส่งเสริมให้ผู้ปกครองเด็กออทิสติกสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขและมีคุณภาพ อันจะเป็นประโยชน์ในการดูแลและพัฒนาเด็กออทิสติกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงทดลอง (Experimental Research Design) เพื่อศึกษาผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยมต่อความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ปกครองเด็กออทิสติก

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นผู้ปกครองที่มีบุตรเป็นออทิสติก ที่นำเด็กมารับบริการที่ห้องกระตุ้นพัฒนาการเด็กพิเศษ มูลนิธิพระมหาไถ่เพื่อการพัฒนาคนพิการ ชลบุรี (พัทยา) จำนวน 55 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ปกครองที่มีบุตรเป็นออทิสติก ซึ่งนำเด็กมารับบริการที่ห้องกระตุ้นพัฒนาการเด็กพิเศษ มูลนิธิพระมหาไถ่เพื่อการพัฒนาคนพิการ ชลบุรี (พัทยา) มีคะแนนความสอดคล้องในการมองโลกอยู่ในระดับต่ำกว่าเปอร์เซนไทล์ที่ 30 จำนวน 16 คน ที่มีความสมัครใจเข้าร่วมทำการวิจัย หลังจากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 8 คนและกลุ่มควบคุม 8 คน ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้

1.2.1 เป็นผู้ดูแลเด็กโดยตรงและอยู่ร่วมบ้านกับเด็ก

1.2.2 นำเด็กไปพบแพทย์และแพทย์วินิจฉัยแล้วว่าเด็กเป็นออทิสติก

1.2.3 ไม่เคยได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยมมาก่อน

1.2.4 มีความพร้อมและยินดีที่จะเข้าร่วมการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการให้คำปรึกษาและระยะเวลาของการทดลอง

1.1 วิธีการให้คำปรึกษา แบ่งเป็น

1.1.1 การให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวนิยม

1.1.2 การได้รับการแนะนำตามปกติ

1.2 ระยะเวลาของการทดลอง แบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่

1.2.1 ระยะก่อนการทดลอง (Pre-test)

1.2.2 ระยะหลังการทดลอง (Post-test)

1.2.3 ระยะติดตามผล (Follow-up)

2. ตัวแปรตาม คือ ความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ปกครองเด็กออทิสติก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสอดคล้องในการมองโลก (Sense of Coherence: SOC) หมายถึง คุณลักษณะที่ทำให้ผู้ปกครองสามารถปรับตัวและเผชิญหน้ากับสภาพการณ์ต่างๆ ได้ดีเป็นองค์ประกอบสำคัญในโครงสร้างบุคลิกพื้นฐานของบุคคล เป็นสิ่งที่คงทนในตัวบุคคลแต่ก็สามารถปรับเปลี่ยนได้ตลอดชีวิต ในผู้ปกครองเด็กออทิสติกการที่ต้องเผชิญกับภาวะความเจ็บป่วยเรื้อรังของบุตรเป็นระยะเวลานานทำให้ภาวะสมดุลในชีวิตถูกกระทบความสอดคล้องในการมองโลกจึงเป็นปัจจัยที่ควรมีในผู้ปกครองเด็กออทิสติก โดยมีองค์ประกอบ 6 ประการดังนี้

1.1 ความสามารถในการเข้าใจ (Comprehensibility) คือ การรับรู้สิ่งที่เกิดขึ้นหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ โดยเข้าใจ อธิบายสาเหตุได้และสามารถยอมรับสถานการณ์นั้นได้

1.2 ความอดทน (Hardiness) คือความสามารถในการเผชิญต่อสภาพความยากลำบาก รวมทั้งอุปสรรคต่างๆ อย่างไม่ย่อท้อ แม้ว่าจะอยู่ในภาวะกดดันก็จะสามารถที่จะทำต่อไปโดยใช้ความพยายามมากขึ้นที่จะดำเนินกิจกรรมให้ประสบผลสำเร็จ

1.3 การปรับตัว (Adaptability) คือความสามารถในการปรับเปลี่ยนความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมให้เข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์

1.4 การกล้าเผชิญ (Confrontation) คือ ความสามารถในการที่จะพบกับสภาพปัญหาและความยากลำบากต่างๆ ที่เกิดขึ้นหรือการกล้าเผชิญปัญหาและความยากลำบากที่กำลังจะเกิดขึ้น สามารถยอมรับได้ว่าปัญหาความยากลำบากนั้นมีจริงและกล้าที่จะพบกับปัญหาและความยากลำบากนั้น โดยมองว่าปัญหานั้นเป็นสิ่งที่ท้าทายน่าลง

1.5 การจัดการ (Manageability) คือ ความสามารถในการวางแผนดำเนินการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ ความสามารถในการแสวงหาแหล่งความช่วยเหลือจากภายนอกได้ รวมทั้งความคิดและความรู้สึกที่สามารถจัดการกับอุปสรรคและความยากลำบากได้

1.6 การให้คุณค่าและความหมาย (Meaningfulness) คือ ความสามารถในการเห็นความสำคัญว่าสิ่งนั้นมีคุณค่า มีความหมายที่จะต้องดำเนินการจัดการและแก้ไขรวมทั้งเห็นความสำคัญและเกิดความรู้สึกว่าการกระทำของคนมีคุณค่าและรู้สึกว่าตนเองเป็นคนมีคุณค่า

2. การให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยม (Existential Group Counseling) หมายถึง กระบวนการให้คำปรึกษากลุ่มโดยเน้นสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับสมาชิก และการมีความสัมพันธ์ระหว่างกันของสมาชิกในกลุ่ม มุ่งเน้นที่จะช่วยให้สมาชิกแสวงหาความหมายในชีวิต มีกำลังใจ รับรู้ว่าตนเองมีเสรีภาพ มีความสามารถ มีคุณค่าในการที่กระทำสิ่งต่าง ๆ ได้ มีความรับผิดชอบต่อการเลือกของตนและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองต่อไป โดยมีการแบ่งขั้นตอนดังนี้

2.1 ขั้นเริ่มต้นให้คำปรึกษา เป็นการสร้างสัมพันธภาพอย่างเข้มข้นระหว่างผู้ให้คำปรึกษาซึ่งเป็นผู้นำกลุ่มและผู้รับคำปรึกษา ซึ่งเป็นสมาชิกภายในกลุ่ม มีการสนับสนุนที่จะเข้าใจตนเองและผู้อื่นระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม ยอมรับปัญหาที่เกิดขึ้นในระดับความรู้สึกทั้งของตนเองและผู้อื่น

2.2 ขั้นดำเนินการให้คำปรึกษา เป็นขั้นที่ผู้ให้คำปรึกษา ซึ่งเป็นผู้นำกลุ่มใช้เทคนิคการให้คำปรึกษาเพื่อช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มให้รู้จักเข้าใจตนเองและผู้อื่น ไว้วางใจผู้อื่น รวมทั้งรับรู้และเข้าใจเหตุการณ์ที่กระทบตน มีความสามารถในการวางแผนจัดการและเลือกการดำเนินชีวิตของตนอย่างมีอิสระและมีคุณค่า สามารถรับผิดชอบต่อชีวิตตนเอง เห็นคุณค่าของตนและการกระทำของตน ตลอดจนได้รับการยอมรับจากผู้อื่น มีเป้าหมายในการดำเนินชีวิต

2.3 ขั้นยุติการให้คำปรึกษา เป็นขั้นที่ผู้ให้คำปรึกษา ซึ่งเป็นผู้นำกลุ่มให้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มสรุปสิ่งที่ตนได้จากการให้คำปรึกษากลุ่มและการนำไปใช้ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้ร่วมกันอีกครั้ง

3. ผู้ปกครองเด็กออทิสติก หมายถึง บุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเด็กออทิสติกในที่นี้ได้แก่พ่อหรือแม่ ต้องอยู่ร่วมบ้านกับเด็กออทิสติกและจะต้องเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการตอบสนองความต้องการของเด็กในทุก ๆ ด้านทั้งในด้านการเลี้ยงดู เอาใจใส่ทั้งในด้านสุขภาพและการกระตุ้นพัฒนาการ

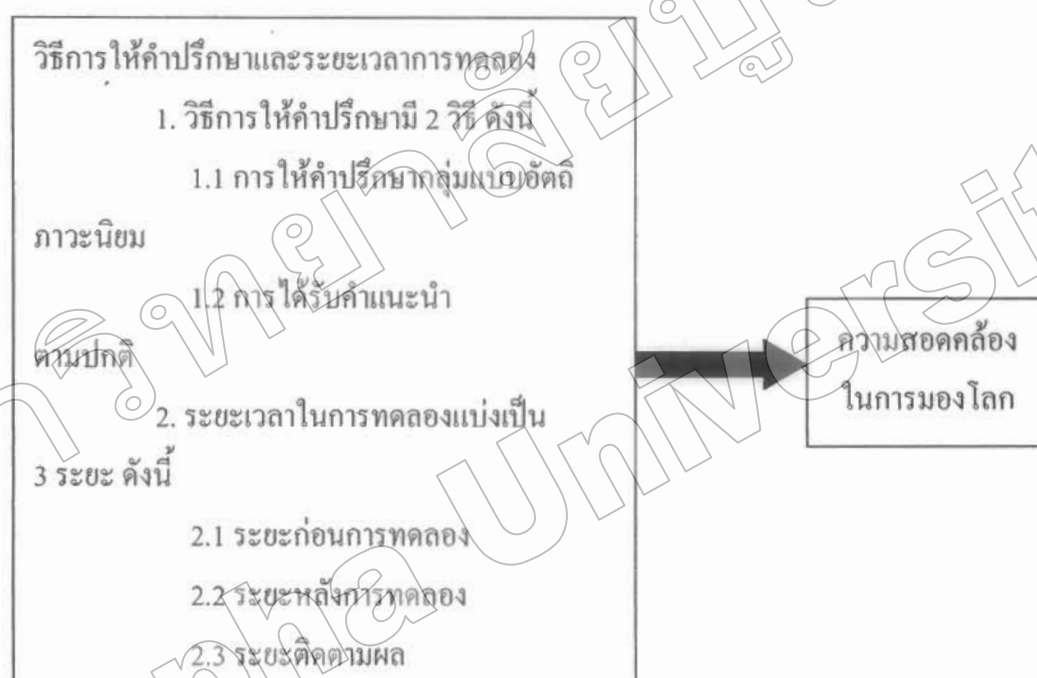
4. การได้รับการแนะนำตามปกติ หมายถึง การได้รับคำแนะนำในการดูแลและบำบัดเด็กออทิสติกจากแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญในโรงพยาบาลที่เด็กได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นออทิสติก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยมต่อความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ปกครองเด็กออทิสติก มีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย